
FOLKETINGET

Europaudvalget

Folketingets repræsentant v/EU

Til: Udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Dato: 11. februar 2010

Europa-Parlamentets godkendelse af Kommissionen (Barroso II)

1. Godkendelsen
2. Rameaftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen
3. Processen: Høringer m.v.
4. Porteføljer

1. Godkendelse

Europa-Parlamentet godkendte Barroso II-kommissionen med stort flertal, idet 488 medlemmer stemte for, 137 imod og 72 undlod at stemme. Den nye Kommission sidder til 31. oktober 2014.

Forud var gået en debat, hvor de største grupper tilsluttede sig den nye Kommission. PPE (Europæiske Folkeparti/Kristelige Demokrater) har aldrig været i tvivl. De stemte tidligere for Barroso som formand for Kommissionen og var også positivt indstillet over for Barroso's oprindelige forslag til sammensætning af Kommissionen.

S&D (Det Progressive Forbund af Socialdemokrater) stemte ikke for Barroso som formand for Kommissionen, men valgte at støtte den ændrede sammensætning af Kommissionen i den endelige afstemning.

Også ALDE (Alliancen af Liberale og Demokrater) støttede den foreslåede Kommission, medens GUE (Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe), De Grønne og EFD (Europæiske Frihed og Demokrati) stemte imod Kommissionen, både af politiske grunde, men også fordi flere fandt, at visse af kommissærkandidaterne ikke var gode nok.

ECR (Europæiske Konservative og Reformister) undlod at stemme. Gruppen støttede Barroso ved hans valg som formand for Kommissionen, men fandt, at flere af kommissærkandidaterne var for svage. Man ønsker en ændret godkendelsesprocedure, således at Parlamentet kan stemme om hver enkelt kommissær.

Søren Søndergaard (GUE) tog ordet under debatten og lykønskede Barroso med at have sammensat en Kommission, som afspejler hans politiske projekt. Det er imidlertid ikke en Kommission, som han kan støtte, sagde han.

Den nye Kommission skal nu godkendes af Det Europæiske Råd, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

2. Rammeaftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen

Sammen med forhandlingerne om godkendelse af Kommissionen har Europa-Parlamentet også forhandlet med Kommissionen om en rammeaftale om samarbejdet under dette Parlaments valgperiode.

Hovedlinjerne i denne aftale blev godkendt af Europa-Parlamentet og Kommissionen forud for den endelige afstemning om den nye Kommission.

Aftalen, der danner grundlag for at etablere "et særligt partnerskab mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen" giver øgede beføjelser til Europa-Parlamentet, herunder om:

- Princippet om ligebehandling mellem Europa-Parlamentet og Rådet, bl.a. i relation til adgang til møder i Kommissionen og information om Kommissionens møder med nationale eksperter.
- Formanden for Europa-Parlamentet inviteres til møder i Kommissionskollegiet, ligesom formanden for Kommissionen deltager i Europa-Parlamentets Formandskonference (formand, næstformænd og formænd for de politiske grupper i Europa-Parlamentet).
- Kommissionen skal inden for tre måneder svare Europa-Parlamentet, om den vil følge en opfordring fra Parlamentet om at fremsætte et lovforslag. Hvis Kommissionen vælger at fremsætte forslaget, skal det ske inden for et år.
- Der skal være et tæt og tidligt samarbejde mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet om forslag til fremsættelse af lovforslag som følge af Borgerinitiativet.
- Kommissionen skal levere vurderinger af lovforslagenes virkninger (impact assessment) på et tidligt tidspunkt og på en måde, der sikrer vurderingernes neutralitet. De skal tillige indeholde en vurdering af, hvad følgerne vil være ved ikke at fremsætte det pgl. lovforslag. Vur-

deringerne skal sendes til det relevante udvalg i Europa-Parlamentet inden for den 8-ugers periode, som de nationale parlamenter har til at vurdere forslagernes overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

- Kommissionen skal informere Europa-Parlamentet om traktatkrænkelsesprocedurer, som den indleder.
- Kommissionen skal støtte Europa-Parlamentet i de kommende forhandlinger om oprettelse af den fælles udenrigstjeneste EEAS (European External Action Service), herunder sikre en gennemskuelig procedure for udnævnelsen af EU's Særlige Repræsentanter og ambassadører.
- I lighed med spørgetimen til Kommissionsformanden, skal også de andre kommissærer være til rådighed for en spørgetime under Parlamentets sessioner.
- Kommissionen vil styrke informationen til Parlamentet om forhandlinger om internationale aftaler.
- Kommissionen vil støtte Parlamentets ønske om at deltage i internationale konferencer på observatørbasis.
- Hvis Europa-Parlamentet udtrykker mistillid til en kommissær, skal formanden for Kommissionen grundigt overveje at anmode den pgl. kommissær om at fratræde eller forklare sin beslutning om ikke at gøre dette i Parlamentets kommende session.
- Kommissionen inddrager Europa-Parlamentet i fastlæggelsen af det Årlige Arbejdsprogram.

Denne rammeaftale danner grundlaget for en mere detaljeret samarbejdsaftale, som forhandles her i foråret og forventes vedtaget i maj/juni i år.

3. Processen: Høringer m.v.

Alle de 26 godkendte kommissærer har som bekendt været til høringer i de relevante udvalg i Europa-Parlamentet. Det var for mange af dem, som udtrykt af Connie Hedegaard, "den længste eksamen hun havde været til".

Medens der er delte meninger om resultatet af de enkelte høringer - som bekendt fik modstand i Europa-Parlamentet den bulgarske kommissærkandidat Rumiana Jeleva til at trække sig - er der stort set enighed om, at processen har været nyttig både i relation til at få en bedre Kommission og i relation til Europa-Parlamentets demokratiske legitimitet og omdømme.

4. Porteføljer

Fordelingen af porteføljer i den nye Kommission har været et varmt emne under høringerne af kommissærkandidaterne og i forhandlingerne i de politiske grupper. På et tidspunkt var der et stærkt pres på Barroso om at tildele de kommissærkandidater, der havde klaret sig mindre godt (Kroes, Rehn, Andor)

andre porteføljer, men ved Jelevas fratræden, kom der mere ro over forhandlingerne, og de største grupper blev enige om at godkende Kommissionen uden ændring i porteføljerne.

Der er dog stadig delte meninger mellem MEP'erne om den nye Kommissions evne til at fungere som følge af sammenfaldende, ikke klare kompetenceområder:

- Connie Hedegaard skal som klimakommissær dele ansvar med Sloveniens Janez Potocnik, der har ansvaret for miljø, og med tyske Günter Oettinger, der er ansvarlig for energi.

- Det samme gælder for svenske Cecilia Malmström, der er ansvarlig for Indre Anliggender, Viviane Reding fra Luxembourg, der har retsanliggender, fundamentale rettigheder og borgerskab og László Andor, Ungarn, der bl.a. er ansvarlig for anti-diskrimination.

- Letlands udviklingskommissær Andris Piebalgs har sammenfaldende kompetencer med den nye bulgarske kommissær Kristalina Georgieva. Begge skal sammen med tjekkiske Stefan Füle, der er ansvarlig for udvidelse og naboskabspolitik, samarbejde med Cathrine Ashton, der er blevet en slags overnæstformand i Kommissionen i kraft af sin post som Høj Repræsentant for udenrigsanliggender. (Det sås tydeligt under godkendelsesproceduren i Europa-Parlamentet, hvor hun sad ved siden af Barroso, medens de andre kommissærer sad bag ved).

- På den anden side er Ashton afhængig af den slovakiske kommissær Sefcovic, der er ansvarlig for personale, herunder besættelse af stillinger i den fælles udenrigstjeneste (EEAS).

I Europa-Parlamentet er der ikke tvivl om, at denne strategi fra Barrosos side er helt bevidst. Der er imidlertid delte meninger om, hvorvidt de opdeltede porteføljer vil betyde vanskelige beslutningsgange i Kommissionen eller en styrkelse af den kollektive enighed i Kommissionen. Nogle MEP'er mener også, at hovedformålet med opdelingen er at styrke Barroso selv.

Kontakten til de nationale parlamenter kommer til at ligge hos Maros Sevcovic, der har ansvaret for forholdet til institutionerne og administration. I Barroso I-kommissionen var forholdet til de nationale parlamenter varetaget af Margot Wallström, der var næstformand og havde en mere fremtrædende rolle i Kommissionen bl.a. som ansvarlig for kommunikation og information.

Nu ligger kommunikationen hos Viviane Reding, men ud over at Reding selv er en glimrende kommunikatør, har det ikke været muligt at få en nærmere begrundelse for denne placering.

Det er nu Kommissionens opgave at få det til at virke. Fremtiden vil give svaret.

Med venlig hilsen
Peter Juul Larsen